

Буров защити докрай възгледите си

Днес в градината срещу бившия царски дворец в центъра на София се открива паметник на големия български финансист и политик Атанас Буров, дело на скулптора Емил Попов. Ето какво сподели по този повод авторът на проекта арх. Петър Стрясков

Идеята за издигане на паметник на Атанас Буров възниква още през 1999 г. Тя принадлежи на г-н Илия Георгиев, председател на фондация "Достоини българи". Тя си е поставила благородната цел да вади от забвение паметта на достойни българи, допринесли в една или друга област за развитието и изграждането на съвременна България. Самият г-н Георгиев е родом от Горна Оряховица и като съгражданин на Буров има особено отношение към него.

Реализацията на проекта обаче се забави не толкова по финансови, колкото по естетически причини. Дълго време търсихме с г-н Георгиев и проф. Попов най-подходящото място за неговото поставяне. Обсъждани бяха варианти той да се издига на площадчето на улица "Московска" срещу сградата на ДСК, макар че банката на Буров не се намирала там. Другата идея бе да се постави в Градската градина срещу Народният театър. В крайна сметка, след съгласуване с Националния институт за опазване на паметниците на културата и Софийска община бе избрано сегашното място. А то наистина е символично. От едната страна на паметника е сгра-

дата на БНБ. А самата статуя пък е ситуирана така, че Буров да гледа към бившия дворец. Така най-добре ще се внушава на поколенията живота и дейността на Атанас Буров. Защото днес повечето хора свързват името му с банкерството, но малцина знаят за неговата политическа дейност, най-вече като министър на външните работи в правителството на Андрей Ляпчев през 1926-1931. Тогава ползва своите връзки в Европа, той успява да издейства при сравнително благоприятни условия т.нар. стабилизационен заем. А пред септември 1944 г. влиза в кабинета на Константин Муравиев, воден от желанието да спаси България от надвисващата нова национална катастрофа.

Ето това винаги ме е привличало в личността на Атанас Буров - че той е човек, воден преди всичко от чувството за дълг към родината. За разлика от мнозина други богати българи той не бяга през 1944 г., не изнася авоарите си в швейцарски банки, въпреки че е наясно с предстоящите събития. И остава в България, защитавайки докрай политическите си възгледи, за което в крайна сметка заплаща с живота си.

Записи
Константин Събчев